

A HÁROM FAJTA BÖLCSESSÉG 2.

2014. szeptember 21.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

A Szent Szellem nagyon sok munkát végez. El fogom mondani a mai napon is, az alkalom vége felé. De szeretném a tanítással kezdeni, amint terveztem. A jegyzeteimre térek, de lehet, hogy lesz egy-két kitérő. Majd meglátjuk.

A Róma levél 6. fejezetében kezdjük az igeolvasást.

RÓMA 6,1–2. 14.

1. Mit mondunk tehát? Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen?

2. Távol legyen: akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élénk még abban?

Vagyis halottak vagyunk a *bűn számára*. Ahogy belemegyünk az Ige mélyébe, még jobban el fogom magyarázni. Nagyon fontos vers a következő:

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Nagyon fontos tehát, hogy mindaz, amit ma tanítok, az *nem a törvény*. Timótheus 2. levelében a 2-es fejezetben elmagyarázza a Szentírás, hogy hogyan lehetünk a nagy házban akár *arany edények*, vagy akár fából készült edények. És ez a mi elhatározásunk, hogy *megtisztítjuk-e* magunkat?

2TIMÓTHEUS 2,20–21.

20. Egy nagy házban pedig nemcsak arany és ezüst edények vannak, hanem fából és cserépből valók is; és azok közül némelyek tisztességre, némelyek pedig gyalázatra valók.

21. Ha tehát valaki magát ezektől tisztán tartja, tisztességre való edény lesz, megszentelt, és hasznos a gazdának, minden jó cselekedetre alkalmas.

Amikor elszántam magam, hogy misszionárius leszek, elmentem egy karizmatikus pünkösdi gyülekezetbe. Igazi régimódi hívők voltak és úgy is prédikáltak. Timótheus második leveléből prédikáltak.

Arról szólt a tanítás, hogy Istennek egy igazi hű katonája *nem elegyedik el* a világ dolgaiban. Ekkor volt a szívemben ott a hívás Istentől, és tudtam, hogy *engedelmeskednem* kell ennek.

Ahhoz azonban, hogy *erő* is legyen az ember szolgálatán, szükség van egy *elkülönülésre* a világtól. És Isten *kegyelme* az, ami majd *megtanít* minket, hogy valóban Istent félő, Istennek *tetsző életet* tudjunk élni.

A kegyelem *nem* arra ruház fel minket, hogy továbbra is a bűnben éljünk, hanem pont az ellenkezőjére, mert a bűn ereje a törvény. Tehát minden pont fordítva van, mint ahogy tanítják.

A gyülekezeti Test egésze egy magas fa tetején parkol jelenleg, el fogom mondani nektek később ezt a látást.

TITUS 2,11–12.

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek,

12. Amely arra tanít minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon:

Figyeljük meg, hogy *minden embernek* megjelent ez az üdvözítő kegyelem. Ez egyszer és mindenkorra lezárhatja a vitát. Ez a *kegyelem tanít* minket valamire. A Szent Szellem lesz az, aki tanít minket naponta, hogy ne vegyük le a polcra azokat a cukorkákat, és ne rakjuk a zsebünkbe, hanem tegyük vissza.

Tehát nem írott törvények ezek, hanem a *Szent Szellem*, aki bennünk lakozik, *elvezet* minket ezekre az *igazságokra*. És hogy *ne pletykálkodjunk*, és ne ismételjük meg azt, amit hallottunk. Ezt a Szent Szellem fogja nekünk mondani, hogy *tagadjuk meg* a világi étvágyat, a hústest kívánságait, vágyait, és hogy igazán éljünk.

Egy másik fordítás mondja: *hogy Istenfélő életet élhessünk, hogy az életvitelünk tisztetreméltó lehessen, hogy megfelelő lehessen, becsület-teljes lehessen ebben a jelenvaló világban.*

Istennek az volt a célja, mikor ebben a jelenvaló világban, a kegyelem korszakában törvény nélkül helyezett el minket, hogy megláthassa, hogy így mihez kezdünk az életünkkel. Valóban hajlunk-e arra, hogy *megújítjuk-e* az elménket? Hogy valóban *megöldököljük-e* a hústestünket? Ezt senki más nem fogja megtenni helyettünk. És bizony nem mulatság, amikor az embernek el kell ezt végeznie.

Tehát vannak Isten házában arany edények és vannak fából készült edények. Néhány tiszteletre való, néhány pedig pont az ellentéte. De ha az ember *megtisztítja* magát azoktól a dolgoktól, amelyek nem tiszteletre méltók, akkor válik az Úrnak tiszteletre érdemes, *megszentelt* edényévé. És készen áll majd arra, hogy a Mestere *használhassa*. Tehát *készenlétbe* helyezi magát Jézusnak, és így minden jó cselekedetre *felkészített* lesz.

Mindaddig, amíg *csecsemők* vagyunk, vagyis testi kívánságokban járunk, és nem tudjuk megkülönböztetni a helyes dolgokat a helytelenektől, Isten addig nem ken fel minket. Isten áldásairól így lemaradunk. Ennyi. Ez történik velünk.

Én sem szeretem az Úr foglalatosságait [amikor egy dolog miatt az Úr foglalkozik az emberrel] különben. Ismét hangsúlyozom, hogy *nem* vagyunk a *törvény* alatt, és nem vagyunk a törvény irányítása alatt.

KOLOSSE 3,5.

5. Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás;

Vagyis meg kell öldökölni a *hústest* dolgait. Ugyanis ebben a világban élünk, és ez a *világ* programozott be minket. Benne van ez a hústestben, és a mi életünk hordozza ezeket, ezért *téves elképzeléseink* vannak dolgok felől.

Nemcsak az *elmét* kell megújítani, hanem a *hústestet* alá kell vetni. A hústestnek is vannak gondolatai, és van hangja, szól hozzánk állandó jelleggel. Egyetlen módon lehet *kitisztítani* azt, ami ott zajlik, ha az ember kinyitja a száját és *megvallja* az Igét, hogy mi van ott megírva.

KOLOSSE 3,5.

5. Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot...

Tehát a *földi* dolgokról beszél. Lesz majd feltámadott, *megdicsőült* testünk nagyon hamarosan. Mik ezek a földi dolgok? A paráznaság az, amikor nem házasság szexuális életet élnek. Mert az Úr *házasságot* rendelt el. A samariabeli asszonynak azt mondja Jézus, hogy öt férjed volt, ötször elváltál, és most pedig akivel élsz, az nem a férjed.

Az egész gyülekezet *családelméleten* alapul: férj és feleség. A *férj* felkenve, [a család irányítására, vezetésére] nem törvényekből, és azután a helyi gyülekezet következik, a *pásztori* kenettel. A *férj* kap majd olyan *közléseket* Istentől, amit a feleség nem kap meg, és a *pásztor* is kap majd olyan *közléseket* Istentől, amit pedig te nem kapsz meg.

Így megyünk tehát felfelé: tanítók, próféták, egészen az apostolokig. Felkentek ők, és így ők kapnak közléseket. Ami hiányzik a gyülekezeti Testből, az a *felkent vezetőség*. Mert mondják némelyek, hogy itt bent nekem is megvan a Szent Szellem, és vígan élek, mert követem a Szellemet. A Szent Szellem azonban a működéseit a *vezetőkön keresztül* adja.

Tehát egymagad nem fogod tudni megszerezni mind a [kijelentéseket] a kis házicsoporthoz, összejövetelekben, vagy a szeretet közösségekben, vagy a kis házicsoporthoz imakörökben nem fogod tudni megszerezni ezeket.

Desmondnak az álma a következő volt: egy repülőgépen utazott, s a repülőgép leparkolt egy magas fa tetejére. Ő a hátsó ülésen ült valahol a repülőgép hátuljában. Körbenézett nagy csodálkozásában, és észrevette, hogy az embereknek nem jutott tudomására, hogy egy magas fa tetején parkoltak. Előremegy és látja, hogy nincs pilóta a pilótaülésen. Akkor odaült a pilótaülésre, és betette rükkvercbe a gépet, s kitolatott.

Ez a mai nap helyzete. Nincsenek *keresztény vezetők* a keresztény Testben. A keresztény vezetőség nincs a helyén és nincsenek pilóták, a hívők pedig nem is tudják, észre sem veszik ezt a helyzetet.

A sátoros ünnepre készülődünk, szerda vagy csütörtök este. Sokat jelent ez. A *gyülekezeti korszaknak* egyre inkább közeledünk a *végéhez*. És, ha az ember egyszerűen nem hajlandó meghallani, hogy mi is zajlik... A második vérhold lesz majd most ezen az ünnepnapon [október 8-án]. Sok minden zajlik. Szellemi dolgok ezek, és a Szent Szellem végzi ezeket.

Nézzük tovább az 5-ös verset:

5. Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot – ami a homoszexualitás jelenti –, gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás;

Ez nagyon erőteljes a mai napon. A Gyülekezet inkább elmegy a jövőmondókhoz és a varázslókhoz. Mondom neked, milyen a mai nap, a vásárlóközpontokban találod meg őket. Minden, ami elveszi az idődet Istentől: az internet is olyan, a facebook is, ha rajta vagy. A hobbik rajta vannak, a sportok. Lehet sorolni, hogy mik lehetnek azok a dolgok, amik a *bálványimádás* témakörébe tartozhatnak. Minden, amit soroltam, az *idődet elveszik* Istentől.

Tehát meg kell érteni azt, hogy a *kegyelem alatt* vagyunk és nem a törvény alatt, és boldog napokat élünk, mert a *bűneink megbocsáttattak* a múlt, a jelen és a jövő vonatkozásában. És miután ezt megértették, mégis egy másik életet választanak. Valami mást és *nem Istent*. Isten ezt a döntést nézi, hogy mit választunk, Őt vagy valami mást?

Miért volt ott az az egy fa az Éden kertjében, és az ördög ott körülötte? Volt lehetőségük? Habár Isten megadta nekik a választás lehetőségét, de semmi esélyük nem volt rá – mivel emberi gyengeségeik voltak –, hogy az ördög kísértésének ellent tudjanak állni.

Tehát ez Isten stratégiája volt, amit már előre felépített, még mielőtt az embert valaha is teremtette volna. Tehát a konfliktushelyzet már megvolt, mielőtt Isten minket teremtett volna. Ez egy másik dimenzió, ebbe nem fogunk belemenni.

Két okból volt az ember teremtvé, és ez nem a mi hasznunkra van most.

1./ Az *angyali seregeket*, akiket elvesztett az Úr a lázadásban, őket pótolja.

2./ Isten utána emberi formában *testet ölthessen*, és megjelenhessen.

Miért? Mert Isten úgy szerette a *világot* – ez a mennyek többes számban és a föld egyben, a teljes világot, minden ide vonatkozik. Ha megnézed a világegyetem jelenlegi állapotát, hogy hány olyan bolygót és hány naprendszert találsz, amelyben csak pusztulás van, szinte csak kövek vannak, és nincs élet.

Istennek szüksége volt egy *szövetségesre*, hogy *újra bejöhessen* a földre. Ezért Ábrahámmal kellett megkötnie ezt a szövetséget. Azután jött Szodoma és Gomora elpusztítása, és az Ő foglalatosságai a földdel. Ámen.

Még mielőtt mi teremtettünk, Isten ezt már elrendezte, hogy így lesz, és mi egy *szellemi házzá* építettünk. Soha nem volt *hozzánk hasonló*, és nem is lesz. Mert Isten képére és *hasonlatosságára* lettünk teremtvé, és olyan *hatalmunk* van, amit valójában itt a földön meg sem tudunk érteni, egészen a mennyekig.

Salamon király templomát úgy kellett megépíteni, hogy az pontos *hasonmása* legyen a mennyeknek. Tehát már akkor össze volt *kötve* a menny a földdel. Most már tudjuk azt, hogy egy *Főpapunk* is van a mennyben, és a Főpapunk könyörög érettünk. Egyszer és mindenkorra, örökkön-örökké Ő a Főpapunk.

Nagyon *kevés az időnk*, és ez egy nagyon fontos időszakasz, hogy még felnővekedhessünk szellemben, amennyire tudunk. Az Úr keneteket oszt ki, és egy szempillantásban megváltoztat dolgokat.

Ebben az álomban Desmond kiparkolt a repülővel, és elment a magasba. Felrepült és látta egész Dél-Ausztráliát. Ott ő soha nem járt, de ott lesz szolgálata – azt mutatja az álom. Mondtam neki, hogy csomagolhat és készülődhet. Az apostoli szolgálatban lesz dolga. Ő pedig azt válaszolta, hogy majd imádkozik még ezért.

Tehát, ha az ember nem képes arra, hogy mozduljon akkor, amikor az Úr mutatja... Én elköteleztem magam, hogy misszionárius leszek Németországban. Nem az elhívást láttam tisztán, hanem tudtam, hogy *hívásom* van, és egy *elkötelezést* adtam válaszként. Ha Isten tökéletes akaratában vagy, akkor is képes vagy azt te magad megváltoztatni.

Abban az időben, én úgy gondolom, hogy Mexikóba szölt volna az elhívásom, de nem mentem oda. Nem választottam azt az utat. Mivel nem azt választottam, az Úr azt akarta,

hogy a közelben maradjak a határ túloldalán. Tehát akik hajlandók *elkülönülni* a világ dolgaitól, azokat fogja *felruházni* azzal az erővel.

Danny, amikor ide jött szolgálatra, ezek az impartálások [átadások, közlések] megtörténtek. Tapasztaltam sok esetben a pásztoroknál, hogy addig nem volt meg ez a *palástjuk*, mások pedig felruházást kaptak a *gyógyító kenetben*. Nem tapasztaltam soha ilyenfajta impartálást, amit most az Úr végrehajtott. Azért, mert nem volt még senki felnövekedett korban ehhez, és elkötelezve, és elkülönülve a világ dolgaitól.

A kis *csecsemők*, akiket behoznak a szülők, hogy bemutassák az Úrnak itt nálunk a gyülekezetben, ők is kapnak impartálásokat. Tehát ez mutatja, hogy nagyon *fontos idők* ezek. Ha a jövő évben is itt leszünk még a kürtölések ünnepén, akkor a 144 ezer tagjai leszünk valószínűleg. Akkor ez már világos lesz. Mert előtte meglesz a testek feltámadása, és az elragadtatásunk, és azután majd mi visszajövünk az Úrral.

Tehát bárhogya is van – mondja Pál –, nem szükséges nekem erről néktek írnom, mert ti tudjátok ezeket. Ha az ember azonban a hústest dolgait követi, akkor miként követheti egyúttal a Szellem dolgait is? Hogyan tudjuk egyszerre követni a Tanítót is? Erről egy kijelentett megértést kell vennünk.

Tehát Ádám és Éva egy olyan fa előtt álltak, amely kíváncs volt a szemnek, és hogy bölccsé tegye őket. Hogyan lehetett Ádám ennyire ostoba? Annyira böcs volt, hogy meg tudta nevezni Isten minden teremtett állatát. Minden állatnak, minden bogárnak nevet tudott adni, és az lett annak a neve. Hiszen *Isten képére* és hasonmására lettünk teremtve. Nem a varázslóknak és a boszorkányoknak van ez meg, hanem nekünk. És nem a tanultaknak és iskolázottaknak van meg ez a tudása, hanem nekünk van meg.

Tehát az asszony egy *megtévesztés* alatt volt. Ádámnak azonban elhangzott a *parancsolat*, hogy azt ne tegye. Az embernek megadatott, hogy *választhat* igazi hitet és szeretetet, és azon járjon. Megadatott neki. Ez jelenti a mi szabadságunkat, hogy választhatunk.

Isten szeretné látni, hogy *miként döntünk*, hogy hol is van a *szívünk*, hogy milyen dolgok után megyünk. Isten tehát lehetőséget ad arra, hogy mi magunk választhassunk. A világ étvágyát követjük-e? Sok mindent megnevezhetnénk itt, amivel lehetne azonosítani magunkat, hogy mit követünk a világban.

Az emberek az életüket megtöltik mindennel, csak *Isten nincs benne*. A világ dolgai *ellenségeskedés* Isten ellen. Ugyanis *kivesz* minket Isten ismeretéből, és a világ dolgaiba visz be. A világ bölcsességét fogjuk akkor ott gyakorolni, az ember bölcsességét, és az pedig ostobaság Isten előtt.

KOLOSSE 3,7. 6. 8–9. 11–12. 14–15.

7. Melyekben ti is jártatok régente, mikor éltetek azokban.

6. Melyek miatt jön az Isten haragja az engedetlenség fiaira;

A 8-as versben pedig közli velünk, hogy most, ahogy újjászülettünk, mit kell tennünk. El kell *vetnünk magunktól* mindazokat, amiket itt az Igében felsorol.

8. Most pedig vessétek el ti is mindazokat; haragot, fölgerjedést, gonoszságot és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet.

A *szájról* van tehát szó.

9. Ne hazudjatok egymás ellen, mivelhogy levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt.

Ki az ó ember? Az te vagy a *testben* való életteddel, mielőtt újjászülettél. Benne van az érzelmeinkben, az egész életünkben. Az *ó ember nyomait* megtaláljuk magunkban az újjászületés után is.

Ki az, akinek ezt le kell vetnie? Neked kell ezt *levetkezned*. Hitben kell megtenni. Hitben vetettétek le ezeket. Ha valamit azonban *levetsz*, valamit fel kell *vennünk* helyette. Mit kell tennünk? Az *új embert* kell felöltöznünk helyette, aki *megújul* annak képére és hasonlatosságára, aki teremtette azt. Vagyis aki meg lett újítvva.

Ez a tudás, amelyre meg kell újulnunk, az *epignosis* tudás, amely egy teljes és tökéletes ismeretét jelenti Istennek, oly módon, hogy eggyé leszünk azzal, amit ismerünk. Ahogy azt a Galata levélből is tanuljuk, itt a Kolosse levélben is írja a Biblia, hogy:

Kolosse 3,11–12. 14–15.

11. Itt már nincs többé görög vagy zsidó: körülmételés vagy körülmételetlenség, idegen, szkütiái, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.

A következő versben újra közli velünk, hogy:

12. Öltözzétek föl azért, mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, a könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést;

Ki fogja felöltetni ezeket? Te fogod felöltetni.

12. Öltözzétek föl azért, mint az Istennek választottai, szentek és szeretettek, a könyörületes szívet, jóságosságot, alázatosságot, szelídséget, hosszútűrést;

14. Mindezeknek fölébe pedig öltözzétek fel a szeretetet, mint amely a tökéletességnek kötele.

15. És az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben, amelyre el is hívattatok egy Testben; és háládatosak legyetek.

Ő a *döntőbíró* az életünkben, a békesség. Ha az a *békesség* a szívedben van, akkor tedd meg, ha nincs ott az a békesség, ne menj abba az irányba. Ha gondjaink vannak, honnan is erednek ezek? Meg fogjuk tudni – a saját *kívánságainkból*.

JAKAB 1,13–14.

13. Senki se mondja, mikor kísértetik: Az Istentől kísértetem: mert az Isten gonoszsággal nem kísérthető, Ő maga pedig senkit sem kísért.

Vagyis, ha a kívánsága elviszi erre-arra az embert, és *édesgeti* az ő *kívánsága*, akkor kerül bajba. Saját magát viszi *kísértésbe*. Ez azt jelenti, hogy Isten dolgaitól *elveszi a figyelmünket*. Elvesz onnan. Ráharaptál a *csalétekre*, és be lettél szippantva abba a kívánságba.

Persze, nem vagyok a törvény alatt, mondja valaki, ha hallja ezt régóta. Mondja, hogy mindent megtehetek, amit csak akarok. Mindent megtehetek. *Saját kívánságaid* által lettél édesgetve egy irányba.

A saját terveidet, a saját elképzeléseidet, a saját tanulmányaidat, a saját munkahelyedet előbbre tetted, és az ördög édesgetett el az útiránytól. Vagy más testi keresztények édesgettek és csalogattak egy másik irányba.

Emlékszem egy lányra, aki dolgozott, de azért vasárnaponként még el tudott jönni az alkalmakra. Pár évig járt, és azután azt mondta, hogy ahhoz, hogy boldoguljak, nekem kell valami magasabb iskolai végzettség is. Azután eljárt egy olyan iskolába, ahonnan soha többé nem jött gyülekezetbe. Már nyolc éve nem láttuk.

Tehát mi az, amit hiszünk belül? Mert amikor átjutunk oda, amikor majd a feltámadás túloldalán leszünk, akkor leszünk képesek látni.

A probléma ott van, amikor az emberek elkezdik akarni, táplálgatni a kívánságaikat és forgatják azt. Egyre erősebb lesz az a kívánság bennük. Pál leírja, hogy mindent szabad nékem, de *nem minden használ!* Tehát tökéletesen megtehetem a jog szerint, mert a jog nem tiltja, nincs parancsolat ellene.

De minél jobban elkezdted kívánni és kívánni, az bizonyítja Istennek, hogy hol van a te szereteted. Az *első szereteted* nem Isten lett. Ha az ember váltani akar, és *vissza* akar onnan jönni, csak egy módon teheti meg: hogy elkezdni az Urat *jobban szeretni*.

JAKAB 1, 14.

14. Hanem mindenki kísértetik, amikor vonja és édesgeti a tulajdon kívánsága.

A bibliaiskolában foglalkoztak ezzel bőségesen.

MÁTÉ 16,24–27.

24. Ekkor monda Jézus az Ő tanítványainak: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem.

25. Mert aki meg akarja menteni az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét énérttem, megtalálja azt.

Mondtam nektek, hogy nekem egy nagyon jó életem volt, amit akkor élhettem, volt iskolázottságom, volt végzettségem, volt családom, szerettem a földművelést, és az egészet feladtam. Tehát valójában nem kellett semmit feladnom, csak *követtem a Szellemet*, és kaptam egy *jobb életet*.

26. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de az ő élete kárt vall? Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő életéért?

27. Mert az embernek Fia eljön az Ő Atyjának dicsőségében, az Ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint.

Örök *jutalmakat* fogunk kapni, ugyanis egy versenyfutásban vagyunk, és felkenteknek kell lennünk. Isten ugyanis *felken* embereket az Ő kenetével, és ezt most végzi. Vannak, akiknek fel kell adniuk azt, amit jelenleg végeznek, mert másként nem fog működni. Nem mindenkire vonatkozik ez, csak néhányakra.

Azoknak, akik most a világot választották inkább, megvan a lehetőségük arra, hogy miként *kanyarodjanak vissza* Istenhez. A nyelvünket kell használnunk, és meg kell tennünk az Úr felé a *megvallásainkat*, és az Ige fogja kidolgozni a visszautunkat az Ő akaratába.

Tehát van az Úrban *helyreállítás*, ahogy olvassuk Jóel könyvének második fejezetében. Vissza lehet szerezni mindent, amit elvesztettünk, vagy amit az ellenség ellopott. A Kolosse levélben írja, hogy a mi életünk el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben.

RÓMA 6,4.

4. Eltemettettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

Ebből a versből azt tudjuk meg, hogy Istennek a *dicsősége támasztotta fel* Jézust a halálból.

RÓMA 8,11.

11. De ha annak a Szellemé lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szellemé által.

Én úgy használom a megvallásaimban, hogy Ő, annak a Szellemé most... És ez a „most”-ra vonatkozik. Jelen időben: most annak a *Szellemé végzi*. Hatalmas kijelentés van itt! Ő végzi a munkát, Isten. A Szent Szellem, Isten maga.

Jézus azt mondta, hogy az *Atya*, aki bennem van, Ő *cselekszi* e dolgokat. Vagyis a Szent Szellemet az *Atyjának* nevezte. De hivatkozott az Atyára úgy is, aki a *mennyben* van. Ez nem döbbsent meg már minket, mert hallottuk ezeket. Tehát Isten maga.

Jézusnak volt egy fizikai teste. A Szent Szellemnek ekképpen adatott egy Test, a Krisztus gyülekezeti Teste. A Krisztus Teste az maga a Gyülekezet. Mi pedig ennek vagyunk tagjai rész szerint. Mindannyian része vagyunk. Nekem egyszerűnek tűnik ez, de lehet, hogy első hallásra kicsit megfoghatatlan.

Nem kell megértenem, hogy hogyan van, csak *hinnem* kell, el kell fogadnom, és ezzel kell *együtt munkálkodnom*. Mondja tehát az Írás, hogy *egy Szellem* vagyunk az Úrral. Egy Szellemmé lettünk az Úrral, amikor újjászülettünk. És ha ennek ellenére úgy járunk, mint a világ, és szeretjük a világot és mindazt, ami abban van – azért nem vagyunk itt vasárnaponként.

11. De ha annak a Szellemé lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból...

Ez Ő, Isten személye, aki feltámasztotta Krisztust a halálból. Ő fogja *megújítani*, és *életre kelteni*, feltámasztani a mi halandó *testeinket* is az Ő bennünk lakozó Szellemé által! Ez a Szellem munkája.

Minden az életünkben a *nyelvünk* uralma által halad előre. Hogy kik vagyunk ma, mik vagyunk, miként vagyunk, mind a *nyelvünk határozza meg*, amit az tett velünk a múltban. Az *életutunk kifejeződése* a nyelvünk.

A *szüleink* irányították az életünket, vezették az életünket egy ideig. Amit ők *kimondtak*, az irányította és *alakította* az életünket mindaddig, amíg nem vettük *saját kezünkbe* azt. Noked megvan a hatalmad, hogy azokat a rossz útirányokat *megváltoztasd*, és teljesen más irányba indítsd az életedet. Vagy eldöntheted, hogy megtartod azt az útirányt.

Hogyha ragaszkodsz az életedhez, akkor elveszted azt. Hogyha megtartod azt, akkor annak a visszatükröződése lesz, amit a szüleid mondtak rólad. Mindegy végül is, melyiket választod, te döntöd el, a *nyelved irányítja* azt, hogy merre haladsz. Mit fogsz tehát tenni? Mi a jövő számodra? Mi az, amit látsz?

Ma reggel megkérdeztem valamelyikötöket, hogy mi a helyzet, és azt mondta, hogy a vonat mindig késik. Miért nem változtatod meg? Kérdeztem. Meg lehet változtatni ezeket. Sok mindent meg lehet *változtatni* az életben.

Egyszer valaki kinyújtotta a nyelvét, és láttam, hogy az a világon a legnagyobb nyelv, ami csak létezik. A *nyelvünk gyilkol* meg minket, ha rosszul használjuk. Hová haladunk? Milyen irányba? Vagyis felfedeztük-e már azt, hogy képesek vagyunk az Istentől elrendelt útirányunkat is akár megváltoztatni. A következő pár hónapban képes vagy erre.

Isten kicsinek tűnik a mi világunkban addig, amíg nem fogjuk Őt munkára. *Keresztelő János* viszonylag egy hosszú életet élt a földön, de a történettudósok szerint a *szolgálat* csak *hat hónapos* volt a földön. És Jézus azt mondta, hogy ő volt az emberek között a legnagyobb, aki valaha a földön járt. És csak hat hónapra szólt a *szolgálat*.

És most ezek a hat hónapos szolgálatok következnek majd. Tehát ez igazán nyomasztólag hathat az emberre, hogy hat hónap alatt kell majd megcselekedni Isten akaratát. Képesek vagyunk a *sorsunkat megváltoztatni*. Az életünket képesek vagyunk megváltoztatni.

Látjuk a Bibliában Barnabás és Pál esetét, akik *először tanítóként* szolgáltak az Úrnak, és miután *betöltötték* azt a szolgálatot, akkor szólt a Szent Szellem, hogy válasszák el őket arra a szolgálatra, ami *azt követte*, amire őket az Úr elhívta.

Nem tudták előre, hogy mi következik, csak imádkoztak és keresték az Urat. Ez történik most. Nemcsak Magyarországon, vagy Romániában, hanem egész világviszonylatban ez a folyamat most. Nézzük meg, hogy hogyan lehet a sorsunkat a *kezünkbe venni*, és jó irányba megváltoztatni.

ZSÍDÓ 11,1–3.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

2. Mert hittel szereztek jó bizonyítást a régebbiek.

3. Hit által értjük meg, hogy a világ [aión] Isten Igéje (Rhema) által teremtetett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő.

Hit által értjük meg azt, hogy a *Rhema* által teremtetett a világ. Ez *nem a kozmosz világ, hanem az aión, ez a szó áll a görögben. Időszakokat jelöl ez, és ezeket meg lehet határozni, kiigazítani, helyreállítani.*

Teljességgel helyre lehet állítani abban az esetben például – sokakkal történik –, hogy útirányt tévesztenek, szem elől tévesztik a céljaikat. Gyorsan *vissza lehet kerülni*, mert ezt Isten *Igéjével* lehet meghatározni, keretet adni annak. Az összes időszakra igaz ez, és az azon belül élőkre, hogy Isten *Igéje* adott nekik *határvonalakat*.

Ugyanis azt írja, hogy amik láthatók, azok a láthatatlanból állottak elő. Ez történik ma is a világban. Különböző időszakokról van tehát szó. Ezeket a *Rhema*, Istennek a *szólt Igéje* hozta létre. ...**hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő.** Ezt hit által lehet megérteni, és ez a célja a mai tanításnak.

Ha a keresztyén ezt így megérti, hogy a *Rhema* által lettek ezek előállítva, akkor mi is képesek vagyunk a *jövőnk meghatározni* Isten Igéjével. Meg tudjuk változtatni az életünk útirányát a *Rhemával*, ami Istennek a kiejtett, kiszólt, beszélt Igéje. És ezt hit által lehet megérteni és működtetni, tehát szükség van hozzá a *hitre*.

Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje által teremtetett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő. Így tehát bekeretezhetjük előre a saját életünket. Meghatározhatjuk az életünknek az útvonalát, hogy milyen irányba fog menni.

Most is ott lehetünk a sorsunk *útvonalán*. De ha azt elvettük, Isten mondhatja nekünk, hogy teremtek egy *újat* számodra. Meg tudom hozni a *kiigazításokat*, helyreállításokat, vagy teljesen felépíthetem azt. Isten teremti ezeket a sorsokat számunkra. Isten azt is mondhatja neked, hogy egy teljesen *vadonatújat* is képes vagyok teremteni számodra. Az enyémmel ezt tette.

Tehát Isten azt akarja mondani *ezzel* nekünk, hogy *Őt nem korlátozza* be, hogy mi milyen döntéseket hozunk az életünk során. Még akkor is, ha Isten maga mutatta meg neked azt a sors-útvonalat, még akkor is tud Isten egy újat teremteni. Nagyon sok minden tartozik ide Istennél. Időzítések, az emberek, akik be kell, hogy illeszkedjenek. Sokan vannak az elhívottak, és kevesen a választottak. Tegnap is beszéltünk erről.

Ha az emberek *visszautasítják* ezeket az elhívásaikat, akkor az *nagy űröket* hagy maga után Istennek a terveiben. Ilyenkor Istennek át kell rendeznie és mozgósítania kell *másokat*. S ha az illető időt szánt arra, hogy felkészítse magát arra a munkára...

Ugyanis rangfokozatok vannak. Volt az eredeti 12 apostol, ez a legfelsőbb fokozat, efölött a mi Úr Jézus Krisztusunk van, aki a fő-fő apostol. Amikor Júdás kiesett az ő apostoli rangfokozatából, ahol ő állt eredetileg, akkor kettő közül kellett *választani*. Olyanok közül lehetett csak választani, akik mindenkor az *Úrral voltak*. Ezt írja az Ige.

A zsidó történelmet tanulmányozom, olvasom. A Biblia Isten ihletettségére jött elő, de nincs benne nyomon követhető módon a történelem. Tehát nagyon sok dolgot nem írnak le, csak a sorok között van jelen.

Ha mindig az Úrral kellett, hogy legyen az a kettő, akkor az Úrral is voltak abban a három és fél esztendőben. Akkor nem 12 apostola volt, hanem 14 volt. És ugye a nagy csapattal kezdi az Úr. Először az ötszáznak jelent meg, az 1Korinthusban olvassuk. (1Kor. 15,6) Vissza fogom még nézni ennek a történelmét. Tehát a rangfokozatokban van egy sorrend.

A pásztor maga is növekszik. Haginnak, amikor egyszer megjelent az Úr, akkor a látomásban azt mondta neki, hogy nagyon sok szolgáló még a szolgálatának az első fázisába se kerül be az élete során. Ötven éves korában foglalta el ő is a prófétai helyét.

Nem emlékszem, hogy ez a teljes próféta helye volt, vagy csak az első fokozata, de nagyon sok évet *elfecsérelt* a pásztorlással. Nem arra volt elhívva, és ezekre az évekre *nem kapott jutalmat*. A katonaságnál van egy szó erre, hogy még az érdemeitől is megfosztják így az embert. Tehát nem előnyökhöz juttatta, hanem hátrányokhoz.

A Gyülekezet a tanításoknak az eredményeként tehát a fa tetején parkol, csak nem tudja. Isten ugyanis nem változik. A családokkal vannak az emberek, egész napokat velük töltenek. Ki akar *házasságra lépni* manapság? A világban ez ma már nem szokás annyira. Tehát nincs a jó példa előttünk. Az ember ilyenkor abban a helyzetben van, hogy még nem újította meg az értelmét ebben a dologban, és *testi módon* gondolkodik.

Ha ma körbenézek a világban, és látom az „apostolokat”, legalább annyira nem apostolok ők az elhívásukat tekintve, mint ahogy én nem vagyok űrutazó. És ennek eredményeként nem is működnek az apostoli kenetben. Tehát gyülekezeti hangulatkeltők ők igazából, sok-sok olyan tanítással, aminek nem kellene elhangoznia.

Különböző hatalmi szintek vannak ezekben a *rangfokozatokban*, és hozzá rendelt *hatalmi szintek*. Mint hívő, a gyülekezet munkáit kellene végezned. Az Úrnak az *ajándékai* és az Ő elhívása megbánhatatlanok, Isten nem vonja vissza ezeket, megváltoztathatatlanok, olvassuk ezeket a Róma levélben, ezek *rögzítettek*.

Ahogy az ember növekszik és növekszik szellemben, *táplálkozván* (hallgatván) az Igével, a Szent Szellem hozza a *változásokat*. Dicsőségről dicsőségre változunk el. Ő változtat így el minket dicsőségről dicsőségre.

Egy pásztor összejövetelre várok már nagyon, hogy összegyűljenek a pásztoraim. Danny Pollockkal az Úr elrendelte ezt az időt, hogy akkor legyen. A pásztoroknak és az evangélistáknak csak az volt a részük, hogy abban az időben eljőjenek.

Mit kell tenni? Ha az emberek hallják, hogy gyere, mert prófécia lesz, akkor megjelennek. És nekem van egy próféciám a számodra, ami úgy hangzik: *kerülj bele az Igébe, és töltsél időt az Úrral!* Erre a próféciaira van szükségem!

Tehát a kenet megváltozott. Nem is prófétált ő soha sokat előtte, de amikor szólt az Úr szája általa, akkor az nagyon találó volt. Az egyik személy felett prófétált, s mondtam neki: Danny, ha leállsz a próféciaival, akkor az üdvösségét is megejtjük.

Tehát az elveszettek felett prófétálta a jövőjüket, és azon gondolkodtam magamban, hogy miért fecserli az idejét az elveszetteknek? A jövőjüket prófétálta meg az Úrban. Ugye, ámen? Ez egy nagyon jó dolog.

Tehát az Úr képes *adni* hozzánk még, amikor *hűségese*nek bizonyulunk. Próféta-tanítók vannak a szolgálatban. Például Kenneth Haginnak is két szolgálati elhívása volt.

Pálról és Barnabásról olvasod az Apostolok cselekedetei 12. fejezetében, hogy nem rögtön az apostoli hivatalukkal kezdték, hanem úgy szól ott az Ige, hogy miután betöltötték azt a hivatalukat, *helyeztettek följebb*. Tehát senki nem úgy kezdi, hogy belesétál az apostoli szolgálatába. Először a tanítói, prófétai szolgálatot be kell tölteni, és határozottan végig kell az időt evangelizálni.

Cliff Bill, aki Ausztráliában apostol – teljesen felnőtt korban lévő szolgálat – azt mondta, hogy a gyülekezetében teljesen elrontottam az evangélista kenetet, amikor megjelentem. Ő szeretett evangelizálni, mint ahogy a legtöbb apostol is szeret. De megváltozott a kenet.

*Időt kell tölteni az Úrral, időzni szükséges az Igével, és így lehet ezekben *növekedni*. Tehát soha ne jelentsd ki, hogy ez lesz most már a végleges helyem [feladatom], mert az Úr tud *hozzáadni* még ahhoz dolgokat, vagy akár *megváltoztatni*.*

Ahogy a Róma 12,2 szerint van Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata – ezek fokozatok. Tehát arra a szolgálatra, amelyre én őket elhívtam, arra válasszátok el, különítsétek el őket – ezt írja az Apostolok cselekedetei 13,2 Igéjében, hogy ezt mindannyian lássuk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 13,2.

2. Mikor azért azok szolgálnak, az Úrnak és bőjtölének, monda a Szent Szellem: Válasszátok el nékem Barnabást és Saulust a munkára, amelyre én őket elhívtam.

Ez a Szent *Szellem hívása*. Tehát olyasmi ez, mint amikor a Szent Szellem elhatározza magát, mert Őnéki meg van ez a szabadsága, és Ő Isten.

Tehát mentünk végig a sorokon, és volt egy pásztorházaspár. Ahogy befogadták a kenetet, s már eldőlt a kenet alatt, akkor ugrott rájuk ez a fajta kenet. Lehet, hogy nem is tudják még, mert én nem mondtam meg nekik. És azt sem, hogy ez hol van, mert nem Magyarországon van a helyük.

De a Szent Szellem határozta el, hogy ezt a *kenetet rájuk ruházza*. És hogyha ezt az *erőt megkapja* az ember a szolgálatban, akkor lesz *sikeres* a szolgálata. A Szent Szellem által megy ugye a szolgálat? Mondtam ezt Carlosnak is, hogy amikor Kubába megy majd, kezdjen el mindenkiért imádkozni.

Taníttja azt a Szentírás az 1Korinthus 2,9 szerint, hogy Isten képes ezekre a fölött, mint ahogy a szem látta, vagy a fül hallotta volna, vagy a szív meggondolta volna. Afelett van Istennek mindaz a csodája, amit készített az Őt szeretőknek. Úgyhogy *ne korlátozzuk* be Istent, hogy Ő mit készített nekünk, mert az *afölött* van, mint ahogy mi azt el tudnánk képzelni.

Az Úrnak nagyon jó *képviselői* vannak itt az Egyházban, azért, mert *kiváló szolgálatok* vannak. Sok pilótánk van, aki *felkenetésben* tud odaülni a pilótaülésbe, és nem ragadtunk be a fa tetejére. Hanem amit adott nekünk, azokat a képességeket és keneteket igenis használjuk.

Álljunk fel most mindannyian. Legcsodálatosabb ebben, hogy azt mondja az Írás, hogy meg is *jutalmaz* minket a mi cselekedeteink szerint. Nekünk nincsenek cselekedeteink, ugye, mondta Jézus? Hanem az Atya, aki bennünk van, *Ő cselekszi* ezeket. Így tanítja Jézus.

Teremtette Ő az embert, és ezek az erők földi *edényekbe* vannak kiöntve, és a *Szellemtől* valók. Tehát nem a hústest edénynek az ereje ez. Ez a *kenet* a Szellemtől fakad, és a földi edényeinkbe lett kiöntve. Az Úr önti ki.

Tehát Ő az, aki bennünk van, és aki végzi a cselekedeteket. Amit nekünk oda kell *szánni* mellé, az a mi *akaratunk* és az *időnk*. Megújítani magunkat, felkészíteni magunkat, és a legvégső eredmény, hogy *követjük* a Szellemet. Mindenképpen *hitre* van itt szükség, ez teljesen biztos. Egy nagy élet, egy új élet! Fel kell adni a régi életünket a *nagyobb életért*.

Tehát Saulust és Barnabást *elkülönítette* ott a Szellem. Ki tette? A Szent Szellem. Lehet, hogy ők nem tudták, hogy ez következik. Csak imádkoztak, és *keresték* az Urat, utána a *kezüket* tették rájuk, és *kiküldték* őket arra a munkára.

Másfajta kenet van jelen, és ez újra fog majd változni. Ezen a héten Gyálon lesz egy istentisztelet, és ott is lesz változás. Remélem, hogy nem ennél a kürtöléseknél lesz az elragadtatás, mert ha akkor lenne, akkor már senki nem menne haza onnan a gyülekezetből.

Mondta Jesse Duplantisnak az Úr, hogy mondd meg nekik, hogy *jövök!* És azt válaszolta, hogy – de tudják ezt Uram. A válasz az volt Jézus részéről, hogy *nem tudják!*

1994-ben volt az utolsó jubileum. Három hétéves Smita cikluson esünk túl 2015-ben. És a történelem során soha nem volt, hogy egyik időkorzszakból a másikba a váltás ennél hosszabb átlapolással jött volna elő.

Miért olyan szomorú az, amikor az ember *megdicsőült testet* ölt magára, feltámadt testet? Az *arany utcákkal* kapcsolatban mi az, ami olyan szomorú, vagy az arany házakkal, arany palotáink lesznek? Miért szeretik az emberek annyira ezt a világot, ami *hamisítvány*? Mert nem tudják, hogy *milyen odaát*, mert nekünk a legjobb jár. Nekünk az Úr a legjobbat készítette. Halleluja. Ámen.

Mondjad: *Köszönöm Úr Jézus, elfogadom az új kenetet, elfogadom a változásokat, és hozd helyre az elhívásomat. Minden helyreállítást elvégzel, az elfecsérelt időmet is helyreállítod. Az Ige azt mondja, hogy Te vagy a helyreállítás Istene. Köszönöm Uram! Én elhatároztam, hogy a helyreállítás bekövetkezik. Minden helyreáll, a helyemre kerülök a Testben, elkötelezem magam ennek, a Szent Szellemet fogom követni. Ahogy Ő vezet engem, úgy fogom én Őt követni. Áldott leszek, és az Úrnak áldása az gazdagít meg. Köszönjük Úr Jézus. Ámen!*

Hálákat adunk Istennek, a gyógyító kenet itt volt már az elején, és meg fogtok sokan gyógyulni ajándékok által. Nem hiszem, hogy megszorítottuk volna a Szellemet azzal, hogy nem a gyógyításokkal kezdtük, hanem elmondtuk előbb a tanítást.

Az Úrnak a jelenléte nagyon erőteljes, általában már az első dalon, úgyhogy éneklünk az Úrnak egy dalt a szívünkben. Áldást parancsolunk rátok a gyógyító sorokban! Áldott legyen az Úr neve! Ámen.

A gyógyító sorok után még a következők hangzottak el:

Az álommal kapcsolatban Desmond barátom elküldte nekem Skype-on ezt az álmot és mondta, hogy azért írta meg nekem, mert az Úr szerint nálam van a magyarázat. Először mondtam neki, hogy milyen bolond álom ez. Először így gondoltam, de azután egy bombát dobtam rá. Tehát most már csak annyi dolga van hátra, hogy imádkozzon, mert nem gondolkodott azon, hogy ebbe az irányba menjen, más tervei voltak.

Azt tanácsolom nektek, hogy töltsétek időt az Úrral, nem én foglak hívni benneteket elhívásokra, de megmondom, mi történik szellemben. Ezek jó dolgok. Mondja mindenki, hogy ez jó. Ha az Úrtól van, akkor jó dolog.

Carlosnak megvan már a jegye, a múltkor egy hónapra ment, és nem nagyon mutatkozott érdeklődés. Most már öt pásztor keresett meg, és várnak vissza. Kubában, Havannában már öt kapcsolatod van.

Kijelentett tudás van nálad, jövő vasárnap erről beszélek. Bölcsességet, tudást fogok neked szólni a jövő héten erről a kenetről. Vannak dolgok, amelyeket nem lehet másként megtanulni, csak úgy, ha elkezdesz emberekért kézzel imádkozni.

Jó lenne, ha néhány összeövetelre el tudnál jönni itt Pest környékén. Mindegy végül is, a kenet ott lesz, és te magad is meg fogsz lepődni, hogy mennyire. Tehát a jövő héten erről lesz szó, hogy hogyan működünk ebben a bölcsességben.

Időt kell tölteni az Úrral, nem győzöm hangsúlyozni, hogy hallhassatok az Úrtól. Nem feltétlenül nyelveken imádkozva, hanem elcsendesedve is. Ne engem kérdezzetek, hogy mi hogy van, hanem ti fogjátok meg, hogy mik történnek. Mert *Ő jó*. Mondja mindenki, hogy *Ő jó!* Folyton folyvást mindenkor. – Isten jó, mindig jó, Isten jó, mindig jó! – van egy ilyen dalunk is, énekeljük el, a bibliaiskolában is énekeltük.

Mivel egy izraeli testvérünk van itt velünk, eszembe jutott, hogy *Izraelről* is szóljak egy pár szót, és *elkezdjük* az evangelizációs munkát Izraelben is, valószínűleg január második felében nekiindulunk, és még azt is tudjuk, hogy hol lesznek a munkáink.

Ezt is imádságba foglaljuk, és elkezdjük, ahogy az Úr mutatja. Csak megemlítettem nektek. Elkezdjük mondani, valóságba szólítani Istennek az akaratát. Az utat készítjük erre. Hálákat adunk, áldott legyen mindenki az Úr szent nevében. Ámen!

* A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.